

תלמודו בידו

דף כד עמוד א

א] האם מותר ליתן מזונות בפני דגים וחיות ביום טוב ?

ב] צד צפור או חיה לבית או לביכר, האם חייב משום צידה ?

ג] איזהו ביכר קטן שהצד לתוכו חייב ?

ד] צד אווזים או יונים בשבת, האם חייב ומדוע ?

א] לדגים אסור, מפני שמוצאים מזון בעצמם. לחיה הצריכה את בעליה למזונות, מותר.

ב] צפור: צד אותה לביכר או בית מקורים והיא מקבלת מרות, חייב.
צפור דרור [הנשמטת לזויות הבית], פטור עד שיכניסנה לכלוב.

חיה: לבית סגור חייב, כיון שאינה יכולה לצאת.
לביכר: לר' יהודה, פטור, שאינה נחשבת כניצודה [וביכר היינו קרפף מוקף גדר].
לחכמים, לביכר גדול פטור, לביכר קטן חייב.

ג] 1. רץ אחריו ויכול לתופסו בקפיצה אחת.
2. אין בו פינות רבות בהן החיה יכולה להסתתר.
3. כשצל כותל אחד נופל על הכותל השני מפני קוטנו.
4. כל שאינו צריך תחבולות או מצודה לתופסה.

ד] הדין: צד אווזים או יוני בית, פטור. צד יוני בר, חייב.
הטעם: 1. מזון האווזים על בעליהם, והם באים מעצמם לכלוב בערב.
לכן נחשבים כניצודים אף כשהם מחוץ לכלוב.
יוני בר, אף שחוזרות בערב אין מזונותיהן עליו, אלא אוכלות בחוץ.
2. אווזים, אף שעשויים להשתמט מבני אדם, אינם משתמטים מכלובם.
יוני בר עשויות להישמט מפני בני אדם אף מכלובן.